

2. Джаббари Насир Хасан. Политический ислам, терроризм и безопасность на Ближнем Востоке. Вестник МГИМО. 2017. №5 (56). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/politicheskiy-islam-terrorizm-i-bezopasnost-na-blizhnem-vostokey>.
3. Lebedeva M.M. The Terrorist threat to the world political system. Connections: The Quarterly Journal. 2006. Vol. 5. Iss. 3. Pp. 115-124.

Петрів І.М.

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНОМ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Аналізуючи систему функцій органів конституційної юрисдикції України, Польщі, Угорщини, Молдови, Білорусі та інших європейських держав варто звернути увагу на те, що вона є багаторівневою. Саме тому, в науковій літературі існує підхід, згідно з яким, пропонується виділяти основні та додаткові (неосновні) функції органів конституційної юрисдикції. Такий підхід взятий за основу і в дисертаційному дослідженні.

Так, основні функції органів конституційної юрисдикції виділяються із аналізу повноважень органів конституційної юрисдикції, які закріплені в Конституції та в законах, що визначають та регулюють діяльність конституційної юстиції.

Додаткові функції виокремлюються в процесі здійснення основних функцій органів конституційної юрисдикції та залежать, в першу чергу, від сфери суспільних відносин в межах якої конституційна юстиція реалізує одне із своїх повноважень.

Функція конституційного правосуддя (вирішення спорів про право) є багатогранною та проявляється при здійсненні органами конституційної юрисдикції законодавчо визначених повноважень. Тобто зазначена функція не є уособленою в одному чи декількох повноваженнях органу конституційної юрисдикції, а реалізується ним постійно, коли виникає будь-яка з підстав вирішення певного правового конфлікту засобами конституційної юстиції.

Таким чином, функція конституційного правосуддя (вирішення спору про право) є однією з провідних в діяльності органу конституційної юрисдикції України, адже вирішення правового конфлікту та встановлення істини про право є пріоритетним завданням органів конституційної юрисдикції.

Основною функцією, яка здійснюється всіма органами конституційної юрисдикції як в Україні так і в європейських державах є конституційний контроль. Зазначена функція є особливо актуальною при розгляді місця і ролі органу конституційної юрисдикції в системі органів державної влади. Саме діяльність з перевірки на відповідність конституції законів та інших правових нормативних актів, міжнародних та внутрішньодержавних договорів, а також рішень і дій посадових осіб та органів публічної влади, включаючи і судові органи виокремлює орган конституційною юрисдикції в системі органів державної влади. Конституційний контроль, здійснюваний органами конституційної юрисдикції у законотворчості (більш широко – в нормотворчості) і в правозастосуванні, виступає як

правовідновлююча (захисна) функція, спрямована на відновлення конституційності, конституційного правопорядку.

Сучасна наука виділяє також додаткові повноваження органів конституційної юрисдикції, до яких варто віднести: правотворчу; примирюючу; політичну; соціально-економічну; профілактичну; представницьку; міжнародну; теоретико-пізнавальну; інформаційну; прогностичну; виховну.

Судова правотворчість є допустимою в рамках основної функції судових органів при здійсненні правосуддя і являє собою створення, удосконалення (зміну), скасування судовими органами норм права у встановлених офіційно визнаних формах. Специфіка судової правотворчості в порівнянні з правотворчістю інших державних органів полягає у тому, що вона відбувається в процесі здійснення судовими органами своєї основної функції з відправлення правосуддя: вирішення конкретних юридичних справ; конституційного контролю; захисту прав громадян в їх взаємовідносинах з органами виконавчої влади; встановлення юридично значимих фактів і станів [1].

Характеризуючи примирюючу функцію органів конституційної юрисдикції, перш за все варто відзначити, що вона є похідною від арбітражної функції. Тобто, вирішуючи спір про право, що виникає між органами державної влади, орган конституційної юстиції тим самим усуває подальший розвиток протистояння. Оскільки рішення Конституційного Суду України є остаточним, то його можна розглядати як примирюючий акт. Завдяки примирюючій функції вирішується конфлікт та створюються передумови виходу із ситуації політичної конфронтації.

Політична функція відображається в процесі тлумачення Основного Закону, який можна вважати актом політичного консенсусу. За своїм змістом Конституція охоплює не лише державно-правову сферу, але й недержавну. Як відзначається дослідниками, конституція є політичним документом [3]. У численних випадках орган конституційної юрисдикції звертається до історико-політичного способу тлумачення Конституції, а тому, має поміж іншого аналізувати і враховувати політичні умови прийняття Конституції чи окремого закону, розташування політичних сил, їх вплив на прийняття окремих норм [2]. В Україні врахування зазначених факторів є особливо важливим, зважаючи на конституційні процеси, що відбуваються в сучасних умовах.

Важливо відзначити, що Конституційний Суд України у своїй діяльності не може уникнути вирішення питання, що прямо пов'язані з політикою або політичною системою. Але зважаючи на статус органу конституційної юрисдикції, він, вирішуючи питання, які певним чином пов'язані з політикою, має уникати втягування у політичну сферу і стояти на принципах права. Тому, Конституційному Суду України надзвичайно важко утримувати позиції незалежного від політики арбітра та приймати поза політичні рішення, які не переступатимуть межу права.

Крім зазначених, виділяють також інформаційну, доктринальну, представницьку, виховну, дисциплінарну, прогностичну функції органів конституційної юрисдикції, які, як правило, не несуть в собі значного змістовного навантаження чи окремого напрямку впливу на суспільне життя. Такі функції є похідними від законодавчо встановлених повноважень.

Підсумовуючи, варто звернути увагу на те, що орган конституційної юрисдикції є особливим органом державної влади, що не відноситься до жодної з гілок влади та наділений повноваженнями, що забезпечують збалансування та стабільність функціонування органів державної влади. Саме через призму основних та додаткових

функцій розкривається вплив органу конституційної юрисдикції на державний механізм, систему органів державної влади та суспільно-політичне життя. Формування високопрофесійного та державницького органу конституційної юстиції може забезпечити політичну стабільність, злагодженість державного механізму влади та запобігти конфронтації та кризових проявів в системі органів державної влади.

Список використаних джерел

1. Иванова Т. В. Правотворческие полномочия судебных органов: теоретический аспект/ URL: http://pravmisl.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=2431.
2. Скомороха В. Конституційне правосуддя – веління часу. Право України. 2001. №10. С. 7.
3. Стрижак А. Конституційне судочинство в Україні здобутки і проблеми. Право України. 2008. №1. С.3.

Пирогова Ю.В.

КАР'ЄРА ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЯВИЩЕ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Управління людськими ресурсами необхідно для реалізації здібностей людини в його інтересах та інтересах органу публічної служби. Кадрова технологія виступає засобом управління кількісними та якісними характеристиками особистості. Вона покликана забезпечити досягнення цілей органів публічної служби, а також її ефективне функціонування. Для успішної діяльності будь-якої організації потрібні спеціалісти, що володіють конкретними професійними здібностями, досвідом, які пройшли відповідну підготовку.

Об'єктом впливу кадрових технологій є професійні здібності людини, раціональне використання його професійного досвіду в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, створення умов для їх повноцінної реалізації. Результатом їх застосування, як правило, є отримання більш повної інформації про здібності людини, його подальший професійний розвиток, зміна посадового статусу в органі публічної служби, отримання більш адекватної винагороди та інші зміни. Одночасно кадрові технології виконують і функції загальних управлінських технологій, спонукаючи людину до зміни своєї ролі в органах публічної служби [1]. Управління професійною кар'єрою має далекосяжні наслідки як для індивідуальної мотивації професійної діяльності публічного службовця, так і для стану суспільства в цілому. Якщо в державному закладі існує ефективна система соціальної мобільності, розвитку кар'єри в цілому, то вона сприяє не тільки досягненню внутрішньо-організаційних цілей, а й одночасно підтримує професійну стійкість особистості, сприяє формуванню здорової соціальної атмосфери.

Професійна кар'єра – соціальний процес, який проявляється через професійну діяльність, відповідно і управління цим процесом можливо шляхом спонукання публічних службовців до необхідної діяльності[2]. Попередження виникнення протиріч між інтересами особистості і органом публічної служби, поєднання цих інтересів – одна з основних задач наукового управління процесами, пов'язаними з